

nisteren har sagt, at det ikke er særlig heldigt, at der kan være personlige meninger i skolebøger?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Nu skal jeg sige til spørgeren, hvad frisind er. Frisind er, når man siger: Jeg er uenig med dig, men jeg vil slås for din ret til at sige og skrive, hvad du mener. Det er det, jeg har praktiseret, da jeg fik forelagt forskellige formuleringer fra diverse skolebøger, som jeg i hvert fald ikke var enig i.

Jeg sagde: Jeg vil ikke blande mig. Der skal ikke være censur. Jeg holder fast ved den ordning, at ministeren ikke kan blande sig i, hvad der står i skolebøger. Det er skolebestyrelser og rektorer, som har ansvaret.

Kl. 13.05

Til gengæld har jeg friheden til at sige, hvad jeg mener, og den frihed har jeg benyttet mig af. Hvis ikke en minister i sager, hvor han overhovedet ikke har nogen som helst indflydelse, har lov at udtrykke en mening, hvor er vi så henne? Det er nemlig ikke frisind. Frisind er, at man siger: Sådan mener jeg, men jeg vil slås for din ret til at mene noget andet. Det er frisind.

Christine Antorini (S):

Så vil jeg gerne spørge, om det er ministerens intention, at hver gang nogen finder en sætning, som vedkommende ikke er enig i, vil ministeren give sin mening til kende. Jeg har en hel konkret tekst, som jeg gerne vil bede om ministerens mening om. Det er nemlig sådan, at jeg går til engelsk her i Folketinget, og der har vi en udmærket bog, der hedder Britain In Close-up – jeg har den her, hvis ministeren ikke skulle kende den.

Jeg har oversat en lille passage, for i mandags handlede min lektie om immigrationspolitikken i England. Det, der står – og jeg har oversat det, så kan jeg blive bedømt for min oversættelse – er:

Mange briter tror, de bor på en overfyldt ø. Regeringen har sjældent fortalt vælgerne, at indvandrere tager vigtige job, som briterne ikke vil tage. I stedet har regeringen haft en tendens til at tale til enøjede populistiske fordomme om, at immigration er et problem frem for en fordel.

Det må man jo sige er en klar personlig holdning til immigration, og jeg vil gerne høre ministerens mening om, hvorvidt det er tilstedeligt med den slags personlige holdninger i undervisningsmateriale til os folketingsmedlemmer.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis fru Christine Antorini stiller et spørgsmål til mig i Folketinget i lighed med det spørgsmål, jeg fik fra hr. Martin Henriksen for et par uger siden, så vil jeg svare det samme til fru Antorini, som jeg gjorde til hr. Martin Henriksen, nemlig at jeg ikke vil ændre på ordningen, som den er.

Jeg vil ikke indføre kontrol, hverken på den ene eller den anden måde. Jeg vil holde fast i den gode model, vi har, fordi den befrier ministeren og befrier skolerne for at blive udsat for pression f.eks. fra ambassadører eller fra politiske partier. Den vil jeg holde fast i.

Men hvis fru Christine Antorini i begrundelsen for spørgsmålet har nævnt et eller andet, som ikke bør stå i en skolebog, vil jeg da have lov til at tilføje, at jeg i øvrigt ikke synes, det er en heldig formulering.

Christine Antorini (S):

Tak for opfordringen til at få en skriftlig vurdering fra ministeren af, om den her personlige holdning er egnet for folketingsmedlemmer eller ej. Men jeg er så nødt til at spørge, om det er sådan, at alle kan bruge ministeren som sådan en slags, kan man sige, uformel bedømmelsesinstans, så hver gang nogle er uenig i en eller anden skolebog, kan de stille et spørgsmål til ministeren, og så vil ministeren komme med sin personlige vurdering.

Eller vurderer ministeren, at man måske også nogle gange bare kan sige – hvis jeg skal tage ministerens ord om ytringsfrihed for pålydende – at de nok selv kan finde ud af det lokalt. Kan vi forvente en kommentar, hver gang man beder om det, eller er det en selektiv vurdering, der kommer fra ministeren?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Ja, hvis fru Antorini i lighed med hr. Martin Henriksen beder mig om min personlige mening, vil jeg da ikke udelukke, at jeg vil udtrykke min personlige mening. Men jeg skrev faktisk i et af svarene til hr. Martin Henriksen, at jeg synes, Folketingets spørgeinstitut er et dårligt sted at føre debatter i. Det sagde jeg nemlig.

Formanden:

Så er det fru Christine Antorini for et sidste spørgsmål.

Christine Antorini (S):

Jeg vil bare spørge, om ministeren måske så har gjort sig den overvejelse, at det ikke er noget en